

1976. évi 7. törvényerejű rendelet

a házasságkötéshez szükséges kölcsönös beleegyezésről, legalsóbb korhatárról, valamint a házasságkötések anyakönyvezéséről szóló, New Yorkban, 1962. évi december hó 10. napján kelt nemzetközi egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 1991. 01. 01. –

(A Magyar Népköztársaság² csatlakozásáról szóló okirat letétele 1975. évi november hó 5. napján megtörtént; az egyezmény a Magyar Népköztársaság vonatkozásában 1976. évi február hó 3. napján hatályba lépett.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a házasságkötéshez szükséges kölcsönös beleegyezésről, legalsóbb korhatárról, valamint a házasságkötések anyakönyvezéséről szóló, New Yorkban, 1962. évi december hó 10. napján kelt nemzetközi egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett nemzetközi egyezmény hivatalos magyar fordítása a következő:

„Egyezmény a házasságkötéshez szükséges kölcsönös beleegyezésről, legalsóbb korhatárról, valamint a házasságkötések anyakönyvezéséről

A Szerződő Államok,

attól az óhajtól áthatva, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának megfelelően előmozdítsák az emberi jogok és alapvető szabadságjogok fajra, nemre, nyelvre és vallásra való tekintet nélküli egyetemes tiszteletbentartását és megtartását,

emlékezve arra, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kijelenti, hogy:

„(1) Nagykorú férfiak és nők, fajra, nemzetiségre, vagy vallásra vonatkozó minden korlátozás nélkül jogosultak a házasságkötésre és a családalapításra. Egyenlő jogaik vannak a házasság megkötéséhez, a házasság alatt és annak felbontása esetében.

(2) Házasságot csupán a házasságkötő felek szabad és teljes beleegyezése alapján lehet kötni.”

emlékezve továbbá arra, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése az 1954. évi december hó 17. napján kelt 843/IX. sz. határozatában kifejezésre juttatta, hogy a házasság és a család vonatkozásában fennálló bizonyos szokások, ősi törvények és gyakorlat nem egyeztethető össze az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányában és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában lefektetett alapelvekkel,

megerősítve azt, hogy minden államnak, ideértve azokat is, amelyek felelősséget vállaltak a függetlenségük elnyeréséig önkormányzattal nem bíró és a gyámsági területek kormányzására, megfelelő intézkedéseket kell tennie az ilyen szokások és gyakorlat eltörlésére, hogy biztosítsa többek között a házastárs megválasztásának teljes szabadságát, a gyermekházasságok, valamint fiatal lányoknak a serdülőkor előtt történő eljegyzése teljes megszüntetését, szükség esetén megfelelő büntetés megállapításával, továbbá intézkednie kell a tekintetben, hogy polgári vagy más anyakönyvet létesítsenek, amelybe minden házasságkötést be kell jegyezni.

megállapodtak az alábbiakban:

1. cikk

1. A két fél teljes és szabad beleegyezése nélkül törvényesen nem lehet házasságot kötni. Ezt a beleegyezést személyesen, kellő nyilvánosságra hozatal után, a házasságkötésre illetékes hatóság és tanúk jelenlétében a törvényben meghatározott módon kell megadni.

2. Nem érintve a fenti 1. bekezdésben foglaltakat, nem szükséges az egyik félnek jelen lennie, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy különleges körülmények forognak fenn és ez a fél az illetékes hatóság előtt és a törvényben előírt módon beleegyezését adta, és azt nem vonta vissza.

2. cikk

Az Egyezményben részes államok törvényhozási úton megállapítják a házasságkötéshez szükséges legalsóbb korhatárt. Senki sem köthet törvényes házasságot ezen a koron alul, kivéve, ha az illetékes hatóság a korhatárt illetően fontos okokból a házassulók